

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Toni Brosa

Vergonya aliena

Des que el Tribunal Suprem va imposar el fals relat que transformava una manifestació pacífica i un referèndum democràtic en sedició, la resta està sent "avall que fa baixada". Ara és el torn dels ex-membres de la mesa del Parlament Lluís Corominas, Ramona Barrufet, Lluís Guinó, Anna Simó i l'exdiputada Mireia Boya, que estan sent jutjats al TSJC. El seu delictes, com el de la presidenta Carme Forcadell, és permetre que el Parlament debatés i votés una qüestió que el Tribunal Constitucional va decidir que no volia que es debatés. Tota una definició del sistema polític que regeix a l'Estat espanyol: "vostè debatrà i votarà només el que jo li digui i, si no obeeix, rebrà."

Per tant, els magistrats Jesús María Barrientos, Carlos Ramos i Jordi Seguí ho tenen força fàcil. Una mica de *copy paste* i quedaran la mar de bé amb el seu cap, el president del Tribunal Suprem i del CGPJ, Carlos Lesmes, que és la icona de la imparcialitat del poder judicial a Espanya, tal com va demostrar fa dos dies al col·legi d'advocats de Madrid, referint-se a la qüestió com "el *desafio independentista*". No ho pot evitar, igual que Vox no pot evitar demanar dotze anys de presó a cadascun dels diputats per pertinença a organització criminal.

Aquest judici també és una vergonya en termes de justícia i de democràcia i l'únic consol possible davant tant d'embut, tant blanc i negre i tanta mala fe és que el Tribunal Europeu de Drets Humans, que no avala que "es persegueixin diputats penalment pels seus vots en l'exercici de les seves funcions parlamentàries", els posi tots al seu lloc

EDITORIAL

Sant Jordi de circumstàncies

L'excel·lència a què ens ha abocat la pandèmia del coronavirus ha fet que avui se celebri un Sant Jordi d'estiu inèdit i absolutament atípic en un intent de rescatar part del que el confinament es va emportar fa tres mesos. Són moltes les dificultats que poden restar gruix a la festa, des del mateix context sanitari fins al fet d'estar en període de vacances d'estiu, passant per l'ambigüitat del govern respecte a la mateixa celebració, la falta d'unanimitat del sector, l'anul·lació de parades i la renúncia d'alguns escriptors i d'editorials a les signatures. Està clar, doncs, que no serà una diada de Sant Jordi tradicional, ni tan sols podrà ser igual a tot el país per les diferents

situacions epidemiològiques que hi ha segons el territori. No obstant això, hi haurà llibres, roses i activitats vinculades a la jornada, gràcies a l'esforç del sector del llibre per adaptar-se a circumstàncies tan adverses i configurar aquest pla B, conscient que la major part dels seus ingressos al cap de l'any es produeixen al voltant de Sant Jordi.

La diada tindrà, doncs, també, un cert to reivindicatiu del món del llibre i la seva indústria, un sector que ja vivia la seva pròpia crisi abans i que ara es veu seriosament amenaçat pels efectes de la pandèmia. Aquesta reivindicació, a més, es produeix en el context d'un clam més ampli de tot

el sector de la cultura, que ha alçat la veu contra les noves restriccions de l'activitat, plantejades sense haver reconegut prou les mesures de seguretat i protecció de les mateixes empreses culturals i el greuge generat respecte a d'altres activitats no afectades per les restriccions. En aquest sentit, des de la responsabilitat de les mesures de protecció que són vigents en tots els àmbits del nostre dia a dia, les llibreries són avui una destinació com a mínim igual de segura que un supermercat, un restaurant o una platja, i, en un dia important i significat com aquest Sant Jordi d'estiu, una de les millors alternatives possibles, per donar suport al llibre o buscar una lectura d'estiu.

La vinyeta. Fer

La frase del dia

Laura Borrás

PORTAVEU DE JXCAT AL CONGRÉS

“Els estats de dret s'haurien de fonamentar en el drets i jo he vist tots els meus drets vulnerats des del primer moment”

De set en set

Estimat Guille: Sento la necessitat d'escriure aquestes ratlles per demanar-te perdó. Miro d'explicar-me. Vas arribar a la meua vida fa tres anys. Vas ser una alenada d'aire fresc. Bé que ho saps. Quanta energia i integritat concentrada en un cos de trenta anys. Vius la vida amb una llibertat exquisida, a estones envejable. El terme covardia no cap al teu diccionari vital. I això que no sempre t'ho han posat fàcil, sent un home que va transformar la seva gran passió, la dansa oriental, en la seva professió. La teva autenticitat ha guanyat valor a mesura que he sabut tot el patiment que, per desgràcia,

A Guille

Sara Muñoz

acumules a la pell. Anys de *bullying* a l'escola i al teu poble natal, aquella nit ballant a una televisió estatal en què un famós publicista que cobrava a canvi de destruir vides des del jurat et va preguntar si el que necessitaves no era una operació de canvi de sexe, o recentment, quan vas ser agredit enmig del carrer per uns descerebrats pel simple fet d'estimar com et dona la real gana. I per què et vull demanar perdó? Doncs perquè malgrat tot el que t'admiro i t'estimo, confesso que hi ha instants en què desitjo que els meus fills no siguin com tu. Quan veig que els atacs homòfobs repunten i que aquells que t'ataquen sense pietat gua-

nyen suport a les urnes, em posseeix una por incontrolable (suposo que es diu amor irracional de mare) que em porta a pensar que, si són com tu, estaran condemnats a patir. Em dura poc, però admeto avergonyida que em passa. I automàticament m'esgarrijo en observar com l'extrema dreta penetra en el meu marc mental. Perforar les nostres conviccions és la seva gran victòria. Malgrat sigui per la via de l'horror. I sento calfreds. No ho puc permetre. No ho penso permetre. Aleshores, per sort, sé que no només vull que els meus fills s'assemblin a tu, sinó que estic convençuda que el món seria millor si tots fóssim com tu.